

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۱۲

علم گل سحر

د ښاپیری و رغوی په کرښو کې

صیر چې کاروان د ښاپیری و رغوی پرانیزي
کرښي، کرښي پروت پکې د ورکو نغمو فال یمه

په وروستيو کلونو کې د پښتو شعر دلور تيا پر لوري گړندي گامونه پورته شول او د شعر په نړۍ کې يو اوښتون رامنځته شو، د شعر او شعار ترمنځ څرگنده کرښه را وکښل شوه او س څوک هغو شعرونو ته غور نه ږدي، چې پخپله لمن کې ښکلا، عاطفه، احساس او ژبني خوړلني ونه لري او تش سياسي شعارونه وی، چې د زړونو په دښتو کې يوازې دکينې او کرکې تخمونه شيندي. دداسې شعرونو اوريدل ددې پرځای چې د وطن درنځيدلو خلکو زړونه ټکور کړي دځينو په زړونو کې د تعصب او بدبینۍ اورونه تازه کوي چې دد شعر دنده نه شو بللای.

د شعر دهنري لور تيا پر لور مزل څه اسانه نه و، دا په سرو غرمو کې پرشگلنولارو دترو مسافرو ستړی مزل و، چې له خنډونو څخه په تيريدو سره يې په ډيرو کړاونونو د ژوند بڼو نکو او بوجينې ته لارې لندې کړي، دا اوبه له مينې او ښکلا څخه ډک شعرونه و، چې په اوريدو يې په زړونو کې دمینې او صميميت گلونو توکيري .

ددغه اوږده سفر له لارويو څخه يوه پير محمد کاروان دی، چې پخپلو نوښتگرو هستونو سره يې پښتو شعر ته نوی رنگ او خوند بخښلی دی چې دده د شعر د بې شميره مينه والو تر کابو درې کلن انتظار وروسته دادی ددغه نوميالي شاعر شعرونو دريمه ټولگه (د ښاپیری و رغوی) له چاپه راووت.

تر دې دمخه د شعر په برخه کې د ښاغلی کاروان دوه نور کتابونه (له ماښامه تر ماښامه) او (چنار خبرې کوي) هم خپاره شوي دي چې وروستي کتاب يې په ادبي کړيو کې له تاوده هرکلي سره مخ شو او د شعر دمینه والو تنده يې ماته کړه. ددغه کتاب له خپریدو وروسته ډير کسان په دې نظرو، چې کاروان ښايي ونه شي کړای د چنار خبرې کوي دکتاب د شعرونو په کچه ښکلې شعرونه ووايي، خو (د ښاپیری و رغوی) دا ثابتې کړه چې دسندرو په سمندر روانه وچکالي څه اغيزه نه شي لرلای.

(د ښاپیری و رغوی) دخيال هغه ښکلې تابلو ده چې په کې ډيرې هيلې، ارمانونه، اوبښکي، خدا، دمینې پيغامونه او د ژوند رنگينې خان را ښيي، چې دکاروان ځواکمن تخيل ورته ساه ورکړې ده :

سپين دښاپیری و رغوی پرانیزه کاروانه

شعر دي په خوشبو لمبوه تور لونگ به راوري

د ارواښاد استاد محمد صديق پسرلي خبره ده چې وايي ښه شعر هغه دی چې لوستونکي تر لاس نيولي دځمکې پر مخ وگرځوي او د ژوند لوړې ژورې يې سترگو ته ودروي لوستونکی او اوريدونکی له ځانه سره هسک ته بوځي او په نااشنا نړۍ کې يې وگرځوي.

دکاروان شعر دا قدرت لري چې دلوستونکي او اوريدونکي ویده تخيل راوښي کړي کاروان انځورگر شاعر دی او په خپل شعر کې يې نوي تشبيهاو مفاهيم په ډير هنري انداز بيان کړي دي :

خوب وينمه لمر پلی په شنودرو کې گرځي

لال دبدخشان به له خولې شين ښامار خطا کړي

خوب مي تښتيدلی که په لاس درغی رايې وړه

چاراته ويل چې په خوبونو دي لاس بردی

يا:

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خبر و لولئ

د تار پرې کړي کاغذباد په شان که هرچا ونيو
دهغه خپل شو، خپل زرگي رانه هوا کړي ده
مور وینوچي شعر یوازې دڅو کلیماتو او بی معنا مفاهیمو جوړونه نه ده، بلکې له کلیماتو یې دیوه تکړه معمار په څیر
پخپل ځای کې گټه اخیستې ده او هغو ته یې هنري رنگ او خوند ورکړی دی.
لکه څنگه چې کاروان په ورځني ژوند کې یو صمیمي انسان دی، همدغه خصوصیت یې په شعرونو کې هم ځان
څرگند کړی دی په شعرونو کې یې یو ځانگړی صمیمیت پروت دی، هغه دځینو نورو شاعرانو په څیر په مصنوعي
ډول له مفاهیمو تصویرونه نه جوړوي بلکې هغه څه وایي چې احساس کړي یې دي او څه چې یې په زړه کې
ورگرځېدلي دي ویلي یې دي په شعرونو کې یې له انسان سره مینه له ورايه څرگندېږي:

سپین دتورو وروړگنمه، تور دسپینو وروړگنم
دواړه می ددواړو سترگو سپین گنمه، تور گنم
پام کوه دکفر په فتوی می چې ونه نمانځي
زه خو میکده خدایروسکه دجومات خور گنم

ما دکاروان په شعرونو کې داسې شعرونه ونه موندل چې دبل کوم شاعر تر اغیزې لاندې دي وي، کاروان پخپل شعر
کې خپله کاروان دی، دی دهغو شاعرانو له ډلې څخه نه دی چې دنرو شاعرانو دشعرونو په لوستلو سره شعر ووايي
، کاروان هغه څه ویلي چې تر ده دمخه بل شاعر په هغه ډول نه دي ویلي، هغه له خپل ژوند او چاپیریال څخه الهام
اخلي او دخپل شعر بڼاپیږی ورته دالهام گلونه راوړي:
راوړي به بڼاپیږی درته گلونه دالهام
بس بار به دي کاروانه وي او بنان په ترنم
یا:

داچې پرائيزي نن دخيال دښاپیږیو تنی
کاروان دښکلي اوښ له اوښکو نه الهام اخیستی
او:

بڼاپیږی زما استاده په غزلو یې لاس بردی
رابنویلی یې په خوب کې دسندرو پیغمبر دی
کاروان صاحب دمنظمو او غزلو ترڅنگ ازاد شعرونه هم لیکلي دي په ازادو شعرونو کې یې هم دنویست پله درنه
ده. بڼاپیږی او خواره کلیمات یې انتخاب کړي دي نوي سمبولونه او ترکیبونه یې خلق کړي دي چې (گل او بڼیادم)
(دهوسی دشیډوبوی)، (لیونیه سندرماره) او (لکه زیره زرغونه) شعرونه یې دځانگړي یادونې وړ دي.
دکاروان دشعرونو یوه ځانگړتیا داده چې په شعرونو کې یې نهیلي نه لیدل کیږي، هغه په ترو شیو کې دستورو رڼایي
ویني او باوري دی چې دتیارو زور به اوبه کیږي:

شپه څه بلا ده دوصال مخه نیولی نه شي
ستوری وستورو ته ور وغځوي لاس درنا
ستا دکاروان په مخ کې بیا دتیارو غروان دی
ساقی تر مورگو پوري ډک راوړه گیلان درنا
یا:

څنې که دي شپې دي له سبا دي سپین لاسونه ډک
نن سبا خو ژوند ایله دشنو بڼگړیو شور گنم

بڼاپیږی بیگاته راشه اوس می بڼه کاروبار جوړ دی
په زرگري شپې می تاته نن دستورو نه هار جوړ دی

ځم چې له لفظونو نه دشاتو مچي جوړي کړم
چاوي ژریدلی دلته گل د پیغمبر دی
یوه ورځ استاد غضنفر په یوه ادبي بانډار کې یوه بڼه شي ته اشاره وکړه، هغه وویل چې دجهاد او هجرت په کلونو
کې دروسانو پرضد ډیر شعرونه وویل شوخو یوه یې هم دهیواد په یوه لیرې غره کې لیکل شوي دغې لنډې په څیر
دخلکو په زرونو کې ځای نه دی نیولی:

وطن نیولی رانه نه شي
روسیه ولي وړانوي ودان کورونه
دغه لنډی چې چا اوریدلي ده په یاد یې ده خو زمور زیاتره شعرونه او گذارش ډوله شعرونه دا قدرت نه لري دا
ولي؟

پورتني لنډۍ هغه چا دزره له صدقه ويلي ده چې په مورچل کې دپړديو پرضد جنگيده، هغه پوخ باور درلود چې که روسان ددې وطن هر څومره ځوانان شهيدان او کورونه يې وران کړي، خو هغه دومان خبره ((وطن نيول يې قرآن کې)) له بلي خوا په دې لنډۍ کې عاطفه او يو لوی ارمان پروت دی .

راځئ وگورو چې کاروان صاحب په دې برخه کې تر کومه حده بريالی دی؟ هغه دسره پوخ دتيري او دخپل ولس د مقاومت په باره کې وايي:

بيا برگی په هوا گرځي

توغندي ولي راولي

داچې پاس پکې سپاره دي

تر شيطان دي هم ناولي

يا:

له سپين سالنگ نه يې لمر تول ونيوه

له روس نه دومره الوتکې راغلي

دمه يې وکړه دباگرام پر ډگر

دا په لتون دکومي ورکې راغلي

يوڅو شين سترگو نااشنا وگړو

په برگ وزرو کې بنزين واچول

پر ځای دزرونو په لاس دشيطان

سينو کې تور کاني دکين واچول

داظالمان پر ځيگر ولي زلميان

له ځوانو زرونو نه يې زور تويوي

په سپينو ليچو يې سر په ونه کړه

ترينه دشنو بنگريو زور تويوي

او يا په دې شعر کې:

راکوزول چې پرې سپين سترگي هوا باز له هوا

زمور دکلي په سم منځ باندي خروار بمونه

له هغې شني پريني راباسمه روسي توغندي

چې مې دبشکلي کليوال شپونکي

دزره په تودو وينو سور دی

هغه شپونکي چې په تالو کې به يې ژبه دڅپو گډيده

چې په سندرو ميوندي کې يې ملاله دتپو گډيده ...

په بل ځای کې وايي:

دشنه ځنگه په هغه لره خواکي

ماته دبر کلي شپونکي بنکاري

توپک په نښه او دپرانگ په څوکي

داسي په بريد لکه زمري بنکاري

گوره شين سترگو نه به بنکار خطا کړي

زړه دتور سترگي کې غورځي بنکاري

مور دبر کلي د شپونکي په څيره کې دخپل ولس معصوميت، ځوروني، شهادتونه او وياړونه ليدلای شو، کاروان دځينو نورو په شان تش دمردده باد او زنده باد نارې نه وهي، دخپلو شعرونو په وسيله کرکه نه خوروي، بلکې په پوره صداقت هغه څه چې تير شوي دي زمور دسترگو په وړاندي ديوي روښانه تابلو په څير انځوروي، نو خود به زمور په زرونو کې ځای نيسي .

کاروان صاحب له مفاهيمو او کليماتو سره سرسري برخورد نه کوي، داسي نا پيژندل شوي سمبولونه چې دمعا پوهيدل يې گران وي ډير نه کاروي، شعرونه يې يوله بله بشکلي دي، که سړی وغواړي په يوه شعر کې يې دخو بيتونو بيلگي وړاندي کړي مجبور يې ټول شعر يا دشعر زياته برخه راواخلي، کله چې څوک يوبيت لولي تر هغه وروسته يې بل بيت بيا تر هغه بشکلی او په زړه پورې وی:

ولي راته وايي چې لږ وارکوه وار څه مانا

کار دميني کار دی له دې کاره انکار څه مانا...

د پانو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنې دلپکنيزې بنې پازوالي دلپکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

يا :

ز مور داوښكو مرغلري گوندي آب نه لري
دوخت خندا نه زده ،كه سوال ته مو ځواب نه لري
پرماين ختلي درخو ورکه بسوگی وديري
دادم لاس په جنگ کي پري ،تاب درباب نه لري
او يا:

هغه افغان گل يي چي گلچين به مسلمان کړي
هند به مسلمان کاندې او چين به مسلمان کړي...

ترپايه

کاروان ديوه بااحساسه شاعر په توگه دپيښو په مقابل کي بي تفاوته نه دی پاتي شوی ،دوطن رواني غميزي دده حساس زړه ژرولی ،ځکه خو وايي:

وطن داور په سيند کي لامبي زلمي جنگ خورلي
دکابل جان دنجونو مري هم نهنگ خورلي
ياددي شعر څو بيتونه:

دبدنگی له سيند وياسو دسندرو بيړی

الله لاهو مه کړي دبنکلو مسافرو بيړی

دڅو کيږديو اويوڅو دانو خورما په بدل

ولاري عربو ته دلمنځو،دنينترو بيړی

مور ته زخمونه دځيگر دسترگو اوښکي پاتي

پاريس ته څي دزمردو دلاجوروبيړی

مور دشهيدې خور تيکري کر دجونگري پرده

لوټمارو بار کړي درخامو دمرمر و بيړی

کله چي دکاروان شعر لولو،فکر کووچي شاعر دمور له زړونو خبردی ،هغه څه چي مور غوښتل ده ويلي دي او په داسي انداز يي ويلي دي چي دهر لوستونکي او اوريدونکي په زړه کي تل پاتي ځای نيسي.

گوري او شکرې دي سندرو ته ورگډي کړي

بنکاري چي کاروانه دهندو دکان دي گرو دی